

1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (ΙΔ' ΛΟΥΚΑ)

Ναούμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος (†792), Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας.

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

^Γ ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Δ ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ου ^Γ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Πα} των ^{Νη} μυ ρο φο

ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω ς της η μων α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τους
 ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε εκ λακ κου
 και βυ θου πται σμα των α να γα γε συ γαρ τους υ πευ
 θυνου στη α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την σω τη
 ρι ι αν η προ το κου παρ θε νος και εν τω κω
 Παρ θε νος και με τα το κον Παρ θε ε νο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ϕ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και
 σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ως Βα σι λε
 α υ πνου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και

Αγ γελοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον γυ
ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι
ος πα ρε χωντω κοσμωτο με γα ε ε λε ε ος
Δόξα.

Τη τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας
τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η
φο ο ρω ε γερ σεισου α να στη σας Χρι στε ε ο
Θε ος ως φι λανθρωπος δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τον σταυρω θε εν τα υ περ η μων και α να σταν
τα Χρι στο ον τον Θε ον και κα θε λον τα του θα να του
το κρα α τος α παυστωςι κε τευ ε Θε ο το ο κε
Παρ θε νε ι να σωση τας ψυ χα ας η η μων

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Εσφραγι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ
τα φου α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ ρων κε
κλει σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε στης η πα αν των α

να στασις πνευμαευθεσδι αυ των εγκαι νι ι ζων η

μιν κα τα το με γασου ε ε λε ε ος

Δόξα.

Επι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα

δα κρυ ων μυ ρα φε ρουσαι και στρα τι ω των φυ λα

σσον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λε γον προς

ε αυ τας τις α πο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον

α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γε λος πα τη σας

τον θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α

σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε

ε νε λι μνη και προ στα σι ι α του γε νους των αν

θρω ω πων εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της του

κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ θε ε

νος α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε

σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα σθαι πα

α ση τη οι κου με ε νη ²²

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ^Λη̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Των α γγε λων ο δη η η η μος ²² κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε ²² ε εν νε ε κροι οισ λο γι σθε

ε ε ε ντα ⁹ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ²² την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα ²² και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα ⁹ και εξ ⁶

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα ⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Τι τα μυ ρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι ²² ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ⁹ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ²² προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυροφοροοοοροις ι δε τε ε υ

μεις τον τααφον και ησθητε οσωτηρ

γαρ εξα νεεεστητμνηηματος

Ευλογητος ειει Κυριε διδαξοο

οονμετααααδικαιωματααασ

Αιιανπροϊμυροφοροιεδραμον

προστομνηημαασθηνολογουσαι

αλλεπεστηπροσ αυτας οαγγελος καιει

ειειειπεθηνοοοκαιροοςπεεπαυται

μηκλαιετητην αναστασιν δεαπο

στολοις ειειπατε

Ευλογητος ειει Κυριε διδαξοο

οονμετααααδικαιωματααασ

Μυροφοροιγυναιαιικεςμεταμυρων

ελθουσαιπροστομνηημασσω

ωωωτερενηχοντοαγγεεελθπροσ αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νϛ²² τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τϛ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Π ρο σκυ νϛ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τϛ τϛ

Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τϛς αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κϛ ϛ ϛ σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε⁹ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σθ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A

λλη λσ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A

λλη λσ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τσ θα να α

τσ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σσ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζρα πων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σσ

Λι αν προ ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σσ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νσ τι με
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρωω πος

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
 λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν
 σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς
 φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι
 στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ω σον ε ξαι ρων δου λο

παθει ειας

Εν τω νοοτω ο σπειρων θλιψις νηστειας

μεταδακρυων ουτος χαρας δρεψεται δραγμα

τα ^Α ₂₂ αει ζωοτροφιας ^Γ ₂₂

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι ^Γ ₂₂ και νυν και αει ^Χ και εις τους αιωνων αι

ωνων αμην ^Γ ₂₂

Αγιω Πνευματι πηγη των θειων θησαυρι

σματων ^Γ ₂₂ εξουσοφιασυνεσις φοβος αυτω

αινεσις δοξατιμη και κραατος ^Γ ₂₂

Ἀντίφωνον Β'

Εαν μη Κυριος οικοδομησει κοντον

της ψυχης ματην κοπιωωμεν πλην γαρ αυτου ουπραα

ξις ουλοογοστε λειειται ^Γ ₂₂

Του καρπου ουτης γαστρος οι Αγιοι πνευμα

τοκινηητως αναβλαστουσι πατρααδογματα

υι ο θεσι ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι

ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων

κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ

ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ον ται δο ξη α κη

ρα α τω

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων

τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων

τα αυ τα τω χρι στω ω ποι με να αρ χα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σματων πλουτος

δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ο μο δο ξον

Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ

Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου

εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωτὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς

τρόμος και ἔκστασις, και οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * και τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν και δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και

ω θης εντοις λο γοις σθ ^Δ και νι κη σηςεν τω κρι νε σθαι

σε ^θ

I δσ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην ^Δ και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμθ ^θ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας

μοι ^θ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

^χ ^θ

I δσ ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας ^Δ τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σθ ς ς ^Δ ε δη λω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι ^Δ

Ὁ ἀ' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα ^Δ

^χ ^Δ

Ραν τεις με υσσωπω και καθαρισθηησο

μαι ^Δ πλυνεις με και υπερχι ο να λευκανθησομαι ^θ

Ακου τεις μοι αγαλλιασιν και ευφρο

συνην αγαλλιασονται οστε ατεταπεινω με

να ^θ

Αποψρεψον το προσωπον σου απο των α

μαρτιων μου ^Δ και πασαστασ ανομιασ με εξαλει

ψον ^θ

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε

ος ^Δ και πνευμα ευθεσ εγκαινισον εν τοις εγκαιτοις

μου ^θ

Μη απορριψης με απο τα προσωπα σου ^Δ και

το Πνευμα σου το αγιον μη αντανης απε

μου ^θ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σου ^Δ και πνευμα τηγεμονικωστηριξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ και α σε

βεις ε πι σε ε πιστρεψσσι

Ρ υ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μα την

δι και ο συ νησθ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μα α να γ γε λει την αι νε σινσθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ

Tο τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ
νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Tο τε ανοισσιν επι το θυσι αστηριον
σμοσχος και ελεησονμε ο Θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταισ των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
ξαλειψοντα πληθη των εμωων εγκληματων

Kαι νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων
Αμην Ταισ της Θεοτοκοκ πρεσβειαις ελεημον
εξαλειψοντα πληθη των εμωων εγκληματων
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

εξαλειψοντο ανομημαμ

Aναστας ο Ιησους απο του ταφ κα
θως προειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

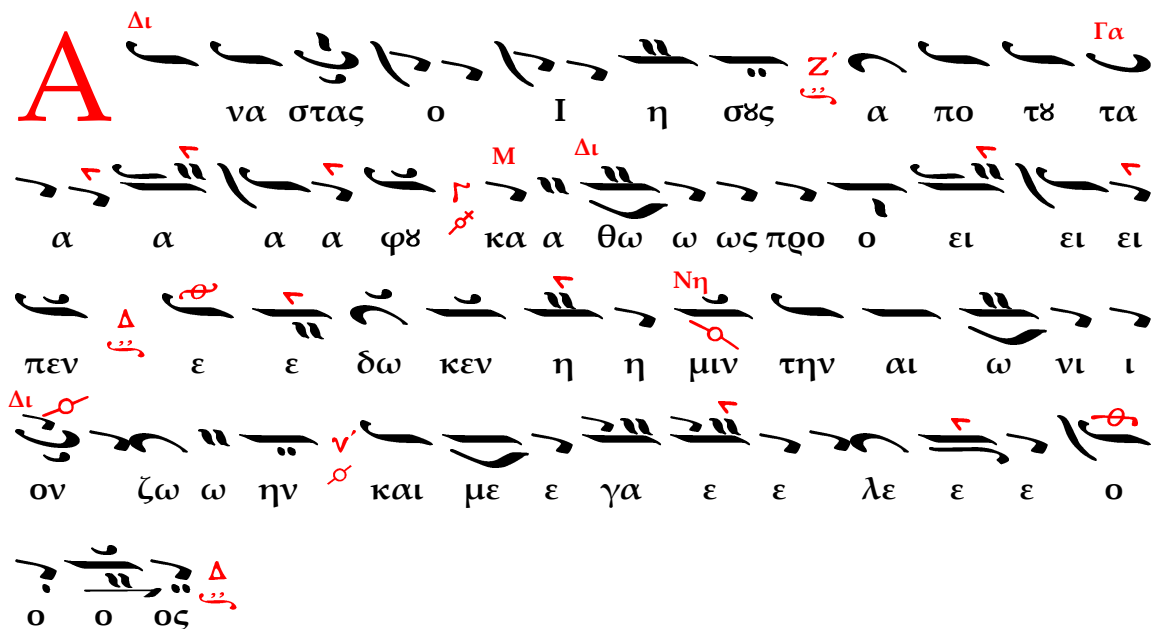
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μα

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ'
καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς δ'.

Ῥδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὦδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασαι· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνηαι, αἱ τῆς προμήτορος Εὐίας· ὠδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρών, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Ναοὺμ τὸ λῆμμα συντόνως ἐπαινέσω.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'.

Ἦχος πλ. α΄. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναοὺμ τὸ θεῖον λῆμμα, τῆς διανοίας σου, τῆς ἐνθέως ληφθείσης, ὑπὸ Θεοῦ θεόληπτε, καὶ τούτου τῆ χάριτι, λαμπομένης βλέποντες, μακαρίζομέν σε πανάριστε.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνωθεν ἐνηχοῦσα, Προφῆτα σοῦ τῆ ψυχῆ, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις, προφητικὴν ἐνέργειαν, ἀξίως ἐνέπνευσε, καὶ θεόπνουν γλῶσσάν σοι, κατεσκεύασεν ἀξιάγαστε.

Δόξα.

Ὅργανον ἀνεδείχτης, ἀνακρουόμενον, τῷ τοῦ Πνεύματος πλήκτρῳ, τὸν ζηλωτὴν Θεὸν ἀνυμνῶν, καὶ πᾶσι φθεγγόμενος, τῆς ἐνθέου κρίσεως, τὸ ἀδέκαστον παναοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἵπερευλογημένη, Παρθένε Πάναγνε, τοὺς σὲ πίστει καὶ πόθῳ, οἷα Θεοῦ Μητέρα σεπτὴν, ὑμνοῦντας διάσωσον, τῶν κινδύνων λύουσα, τὴν ἀτίθασον ἀγριότητα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῆ ψυχῆ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Καὶ τοῦ Προφήτου. ᾠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεθέξει θεοποιῶ τε καὶ θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγένου φωτοειδέστατος· ὅθεν καὶ τὰ πόρρω φανερῶς, πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, σὺ προεχειρίσθης θεόπνευστε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεθέξει θεοποιῶ τε καὶ θείου Πνεύματος, ...

Δόξα.

Τὸ κρίμα τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως, προεώρας μάκαρ θεοπτικώτατα, τῶν καταφρονούντων δυσσεβῶς, θείας μακροθυμίας, καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος, ἐξ ἀθεραπεύτου κακότητος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ πάλαι ἐξ οὐδενός, ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἀγίας γαστρὸς προέρχεται, ἄνθρωπος γενόμενος Ἄγνη, ὑπὸ φιλανθρωπίας, διαφερόντως ὁ φιλόανθρωπος, ἵνα τοὺς ἀνθρώπους λυτρῶσθαι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Κάθισμα. Τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀμιγῆ χαρακτήρων τῶν κάτω ἔνδοξε, σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος, τοῦ θείου Πνεύματος, καθαρώτατον Ναοῦμ δοχεῖον γέγονας, τὰς ἐλλάμψεις τὰς αὐτοῦ, εἰσδεχόμενος λαμπρῶς, καὶ πᾶσι διαπορθμεύων· διό σε ἐκδυσωποῦμεν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἄγνη ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς·

Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἔνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Μὴν Δεκέμβριος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας θ΄ καὶ ἡ νύξ ὥρας ιε΄.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναοῦμ. (ζ΄ αἰ. π.Χ.)

Στίχ. Ναοῦμ, τὸν Ἐλκεσαῖον ἐκπεπνευκότα,
Ἐλκει πόθος με συμυρῖσαι σμύρνη λόγου.

Πρώτη ἐκ βιότοιο Δεκεμβρίου ὦχετο Ναοῦμ.

Ὅς λέγεται Παράκλησις ἐγὼ πᾶσιν, ἡ φρόνημα, ἡ ὑπόληψις. Οὗτος ἦν ἀπὸ Ἐλκεσέμ, πέραν εἰς Βατταρείμ, ἐκ φυλῆς Συμεῶν· ὃς καὶ μετὰ τὸν Ἰωνᾶν τῇ Νινευῖ τέρας ἔδωκεν, ὅτι ὑπὸ ὑδάτων γλυκέων καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολεῖται, ὃ καὶ γέγονεν· ἡ γὰρ περὶ αὐτὴν λίμνη κατέκλυσε αὐτὴν ἐν συσσεισμῷ· καὶ πῦρ, ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθόν, τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς μέρος ἐνέπρησεν. Ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος. (†792)

Στίχ. Θνήσκεις ὁ πᾶσαν ἀρετὴν φερωνύμως,
Πάτερ, φιλήσας, τόν γε μὴν οἶκτον πλέον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, Παφλαγόνων χώρας ὀρμώμενος, υἱὸς Γεωργίου καὶ Ἄννης, παρ' ὧν καὶ εἰς γάμου κοινωνίαν γυναικί τινι σεμνῇ ἐξεδόθη. Τῇ γεωργίᾳ δὲ σχολάζων, ἀκαίθην τὰς εἰς ζωὴν ἀφορμὰς κτώμενος, πολλὸς ἦν ῥέων τὴν ἐλεημοσύνην. Ὅθεν εἰς τοσαύτην πενίαν κατήντησεν, ὡς στερεῖσθαι καὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς. Ἄλλ' ὁ Θεὸς οὐ παρεῖδεν αὐτὸν εἰς τέλος κατατρυχεσθαι τῇ ἐνδείᾳ· τὴν γὰρ ἐγγόνην αὐτοῦ Μαρίαν, πάσης εὐπρεπείας οὖσαν ἀνάπλεων, τὸν τῆς βασιλίσεως υἱὸν Κωνσταντῖνον ἀγαγέσθαι εἰς γυναῖκα ὠκονόμησε καὶ αὐτὸν τῇ τοῦ ὑπάτου ἀξία τιμηθῆναι καὶ πολλῶν χρημάτων κύριον γενέσθαι, ἃ τοῖς πένησιν ἀφθόνως παρεῖχεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ καιρὸς τῆς πρὸς Χριστὸν ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐγνώσθη αὐτῷ, τοὺς πρὸς γένος αὐτῷ διαφέροντας συγκαλεσάμενος, ἅπαντα τὰ μέλλοντα συμβαίνειν αὐτοῖς προεῖπε, προσθεὶς καὶ ταῦτα· Τῆς φιλοξενίας, τεκνία, μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοὺς νοσοῦντας καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς ἐπισκέπτεσθε· χηρῶν καὶ ὀρφανῶν πρόστητε· ἄλλοτρίων μὴ ἐπιθυμῆτε· τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνάξεων μὴ ἀπολιμπάνεσθε· καί, ἵνα τὰ

πάντα συνελών εἶπω, ὡς ἐμὲ εἶδετε ποιοῦντα, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιοῦντες μὴ παύσητε. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ὀνήσιμος*, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (~†107-117)

Στίχ. Ὀνησίμου τὸ σῶμα, κἂν γῆν εἰσέδου,
Χρῆζουσι βλύζει τὴν ὀνήσιμον χάριν.

*** Ἐν τισι Συναξαρίοις ἀπαντᾷ Ὀνησιφόρος, καὶ φέρεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Σολομῶντος Ἐφέσου (τῆς 2ας Δεκ.).**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων Ἐφέσου Ἀνανίου καὶ Σολόχωνος.

Στίχ. Ποίμνης μιᾶς θνήσκουσι ποιμένες δύο,
Καὶ πρὸς μίαν χωροῦσι χώραν οἱ δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀνανίου τοῦ Πέρσου. (†345)

Στίχ. Ἀνανίας σὰρξ, πρὸς δὲ σαρκὸς αἰκίας,
Αἴσθησιν ὡς σὰρξ οὐδὲ μικρὰν λαμβάνει.

Ὁς ἦν ἐκ πόλεως Ἀρβήλ τῆς Περσίδος, τῷ σχήματι λαϊκός, χριστιανὸς δέ· καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος, ὠμολόγησε τὸν Χριστόν· καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, κείμενος νεκρός, ἀνοιξάσας τοὺς ὀφθαλμούς, εἶπε· Ποιήσατε εὐχὰς πρὸς τὸν Θεόν· ὁρῶ γὰρ κλίμακα, φθάνουσιν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ πυροειδεῖς ἄνδρας λέγοντάς μοι· Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν καὶ εἰσάξομέν σε εἰς πόλιν πλήρη φωτὸς καὶ εὐφροσύνης· καὶ οὕτω φήσας, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, πατριάρχου Ἀντιοχείας. (†413)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ Νέου ἐν Κίῳ τῆς Βιθυνίας. (†865)

Στίχ. Ὁρῶν τὸν Ἀντώνιον οὗτος τὸν μέγαν
Καὶ τοῖς τρόποις ὅμοιος ἀσκῶν ὠράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοκλήτου, ἀρχιεπισκόπου Λακεδαιμονίας. (†870)

Στίχ. Κλήσει καὶ πράγματι κλητὸς Θεῷ ὠφθης,
Καὶ νῦν, ὦ Θεόκλητε, Θεῷ συγχαίρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Καστριτιανοῦ, ἐπισκόπου Μεδιολάνων, προκατόχου τοῦ ἀγίου Καλημερίου. (†137)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων ἱερομαρτύρων Διοδώρου, Μαριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, ἐπὶ Νουμεριανοῦ ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων. (~†283)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας μάρτυρος Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν Ἀμελῖᾳ μαρτυρησάσης. (~†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀνσάνου (Ansanus), τοῦ κληθέντος βαπτιστοῦ τῆς Σιένης (Siena) καὶ ἐκεῖσε καρατομηθέντος ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Λουκίου, Ῥογάτου, Κασσιανοῦ καὶ Κανδίδης τῶν ἐν Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Οὐρσίνου (**Ursicinus**), ἐπισκόπου Βριξίας (**Brescia**), συμμετασχόντος εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ σύνοδον. (†347)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐβασίου (**Evasius**), ἀ΄ ἐπισκόπου Ἄστεως (**Asti**) ἐν Πεδεμοντίῳ (**Pedemontium**) τῆς Ἰταλίας, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀποστάτου. (~†362)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Λεοντίου ἐπισκόπου Φόρου Ἰουλίου (**Forum Julii, Fréjus**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†432)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Κάνδρεως (**Candres**), ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ Τραϊέκτης (**Treiectinsem, Maastricht**), ἐν ταῖς Κάτω Χώραις. (ε΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Προκούλου (**Proculus**), ἐπισκόπου Ναρνίας (**Narni**) τῆς Ἰταλίας, τελειωθέντος ὑπὸ Τοτίλα τοῦ βασιλέως τῶν Γόθων. (~†542)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Κωνσταντιανοῦ (**Constantian**), κτίτορος μονῆς ἐν Χαβρόνῃ (**Javron**) τῆς Γαλλίας. (~†570)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀγερίκου (**Agericus**), ἐπισκόπου Βεροδούνου (**Verodunum, Verdun**) ἐν Γαλλίᾳ. (†591)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐλιγίου, ἐπισκόπου Νοβιόμου (**Noviomum, Noyon**) τῆς ἐν Γαλλίᾳ. (†660)

Στίχ. Νογιὸν ἱεράρχης Ἐλουὰ βλέπει

Νοερῶς Ἐλωχίμ, ὦ διηκόνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Γόρστου (**Grwst**) τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐν τῷ οὐαλικῷ βασιλείῳ τῆς Γουυνέδδης. (ζ΄ αἰ.)

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος Ϛ Πα ϕ

ὠδὴ α΄

Χ ρι ς ο ς γ ε ν ν α τ α ι δ ο ξ α σ α τ ε Χ ρι ς ο ς ε ξ ὀ ρ α
ν ω ν α π α ν τ η σ α τ ε Χ ρι ς ο ς ε π ι γ η ς υ ψ ω
θ η τ ε α σ α τ ε τ ω Κυ ρ ι ω πα α σα η γ η η η

και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ζαι

ὠδὴ γ'

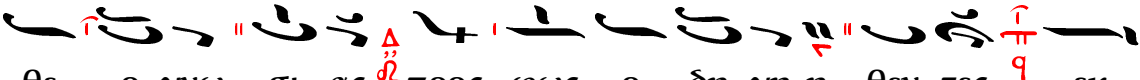

Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζω σγι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
νσ σαρ κω θε ντι α σπο ρω σ Χρι στω ω τω θε
ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρα σ
η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

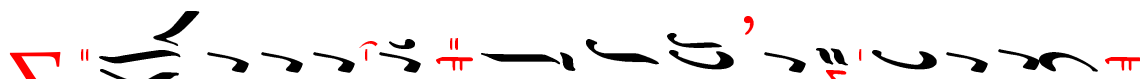

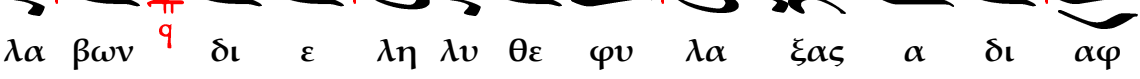
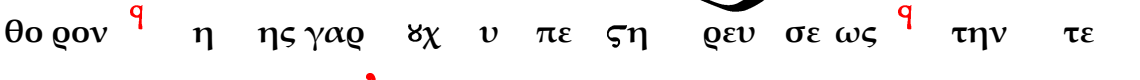

Ρα β δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Παρ θε νσ α νε ε βλα ση σας
εξ ο ρω σ ο αι νε τω σ κα τα σκι ου δα σε ος
ηλ θεσ σαρ κω θεις εξ α πει ραν δω ο α υ λω σ
και θε ος δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε'

Θε ος ων ει ρη νησ Πα τηρ οι κτιω μων της
με γα λησ βσ λη ησ σθ τον αγ γε λον ει ρη νην πα

 ρε ε χο με νον α πε ςει λας η μιν ο θεν

 θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ

 νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γς μεν σε φι λα αν

 θρωω πε

ὠδὴ δ'

 Σ πλαγχων Ι ω ναν εμ βρου ον α α πη με σεν

 ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη

 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα

 λα βων δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ

 θο ρον η ης γαρ ςχ υ πε ςη ρευ σε ως την τε

 κς σαν κα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

 Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ

 σε βς προ ςα γ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ

 ρο ος α πει λην ςκ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με

 σω της φλο γος ε στω τες ε ψα λ λον ο των πα

τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ρς ε δε ξα
το φλε γει νε ρς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Παρ θε νθ ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
νθν τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψω τω εις
παν τας τας αι ω να α α ας

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τω στων Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ

ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριουσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Την τιμιωτεραν των Χερυβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθωρωσθε ον Λογον τε κς ςσαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
Ω

Την τιμιωτεραν των Χερυβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθωρωσθε ον Λογον τε κς ςσαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Την τιμιωτεραν των Χερυβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθωρωσθε ον Λογον τε κς ςσαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

5

Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Δ
Ω

Τ ἤν τι μι ὦ τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Ω

Τ ἤν τι μι ὦ τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

Μ ε γα λυ νον ψυ υ χη η μσ ς ς την τι
μι ὦ τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω
ς ρα τευ μα των

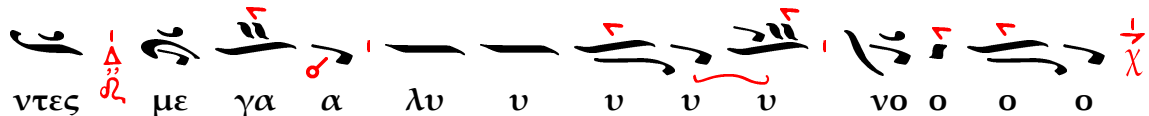
Μ υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον

ου ρα νον το σπηλαιον θρονον χει ρα βι κον την
 Πααρ θε νον την φα ατην χω ρι ι ον εν ω ω
 α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι σο ος ο
 Θε ος ον α νυ μνεντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Με γα α λυ νον ψυ υ χη η η μϛ ϛ
 τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
 δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ζρα
 τε ευ μα α α α των

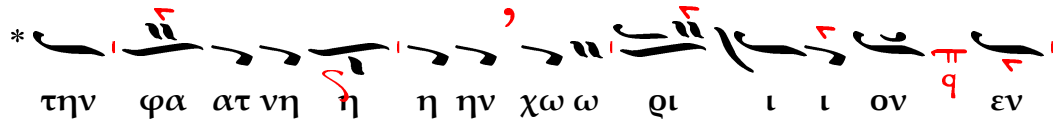
Μυ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο
 ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
 νον το ο ο σπη η λαι αι ον θρο ο ο
 νον χει ρα ϛ ϛ ϛ βι ι κον την Πααρ θε ε ε
 νον την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν
 ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χω ρη τος
 Χρι ι σο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μνϛ

 ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο

 με ε ε εν

 την φα ατ νη η η ην χω ω ρι ι ι ον εν

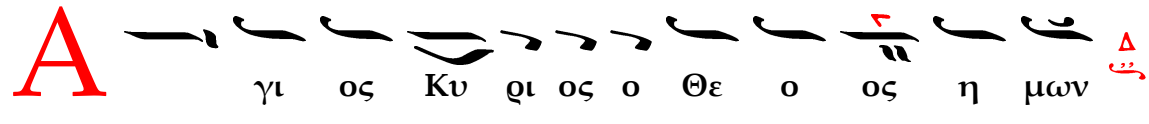
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

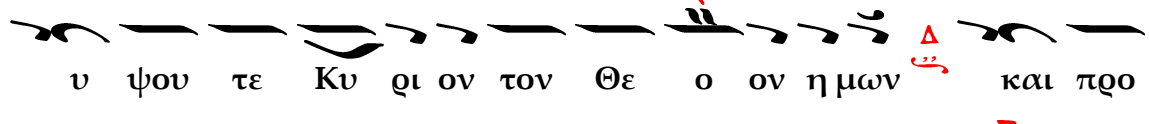
Ἦχος Δι-θ

A

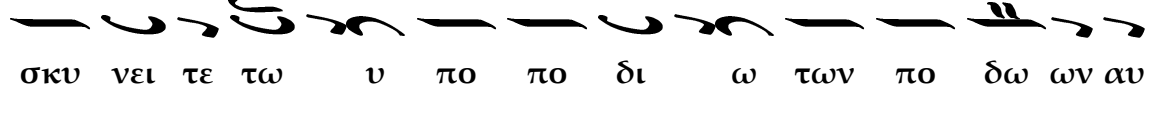
 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

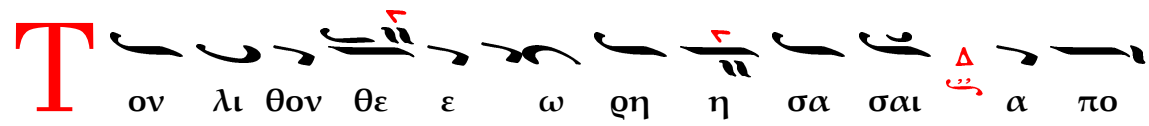
ὁ β' χορός:

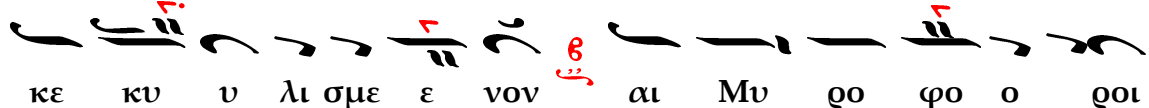
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Β'.

Ἦχος Δι-θ

T

 ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο

 κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι

ε ε χαι ρον ε ι δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα

θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυταις ε ε

φη ι δα Χρι στο ος ε γη η γε ρται ει πα

τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αις

εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ασ

ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ως προ ο ει πε

εν τοις φι ι λοιοις'

Θεοτοχίον.

A γγε λος με εν ε κο ο μι σε τη Πα αρ

θε νω ω το χαι αι ρε προ σης Χρι στε ε συ λη η ψε

ως Α γγε λος δε ε τον λι ι θον ε κυ λι σε σθ

8 τ8 τα α φ8 αν τι ι λυ πη ης ο με εν γαρ χα

ρας α φρα α στ8 συ υμ βο λα ο δε αν τι ι θα

να α τ8 σε χο ρη γο ο ο ο ον της ζω ης

κη ρυτ των και με ε γα λυ υ νων και λε γων τη

ην α να α στα σιν γυ ναι αι ξι και αι τοις μυ υ

σταίς

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π^{νη} α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον

Κυ ρι ο ον^{νη} αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων

ου ρα α νω ω ων^α αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι

οις υ ψι ι ι στοις σοι προ πει υ μνο ος τω ω

Θε ε ω

Α^{νη} ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε

ε λοι οι α α αυ του^{νη} αι νει ει ει τε α αυ

τον πασαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι

προ πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Χ^{γα} Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πον^{νη} δο

ξα αυ τη εσαι^χ πα σι τοις ο σι ι οις αυ τ^{νη}

Α^{νη} νε στη χρι στο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε

σμα^{νη} ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην

αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ουτην δο ο ξαν

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ τδ

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως

αυ τδ

Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ

νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον

μο νον α να μα αρ τη τον

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

τδ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

συ υ νησ αυ τδ

Χ ρι στουτην α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παυ ο

με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η

μων Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην

α να στα σιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γος αι νει τε

αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα

T^{Nη} ι αν τα πο δω ω σω μεντω Κυ ρι ι ω πε ρι
παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε
^{Γα} ος εν αν θρω ω ποις ^{Nη} δι α την κα τα φθα ρει
^M σαν φυ υ σιν ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω
^{Nη} σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στως ο ευ ερ γε ε
^{Nη} της ²² προς τες αιχ μα λω τες ο ε λευ θε ρω της προς τους
εν σκο τει κα θη με ε νος ο η λι ος της δι
^M και ο συ υ νης ^{Nη} ε πι τον σταυ ρον ο α πα
^M θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα να τον η ζω
η η α να στα σις δι α τους πε σο ον τας ²²
^{Δι} προς ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος η μων δο ο ξα
α σοι ²²

^Χ **A**ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^Δ αι νει
τε αυ τον εν χο ρο δαι αι σκαι ορ γα α νω ²²

Πυ λας Α α δου συ νε τρι ψας Κυ ρι ε ^Δ και
θα να του το κρα τος κα τηρ γη σας τη κρα ται α δυ

να μεις σου και συ νη γει ρας νε κρους τους απ αι

ω νος εν σκο ο τει κα θευ δοντας τη θει α και εν δο

ξω α να στα σεισου ως βα σι λε ευσ του παν τος και

θε ος παντο δυ υ να α μος

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι νει

τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μσ πα σα πνο η αι

νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ι ω και

ευ φραν θω μεν εν τη α να στα σει αυ του ο ο τι

συ νη γει ρε νε κρους εκ των του Α δου α λυ των δε

σμων και ε δω ρη σα το τω κοσ μω ως θε ος ζω ην

αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε ος

Α να στη θι Κυ ρι ε ο θε ος μσ υ ψω

θη τω η χει ρ ος μη ε πι λα θη των πε νη των ος εις

τε ε λος

Ε ξασ τρα πτων Α γ γε λος εν τω λι θω ε κα θη το

του ζωοδοχου μνηματος και γυναιξιμυροφοο
ροις ευηγγελιιζετο λεεγων ²² ανεστη ο Κυρι
ος καθως προειπεν υμιν απαγγελιατε τοις μα
θηταις αυτου οτι προαγει υμας εις την Γαλι
λαιαν ²² αντω δε κοσμων παρεχειω ην αιω
νιον και τω μεγαεελεεος ²²

^χ **Ε**ξομολογησομαι σοι Κυριεν ολη
καρδια μου ²² διηγησομαι ^χ παντα ατα
θαυμασια ²² ασθ ²²

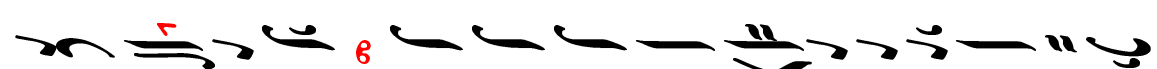

Τιαπεδοκιμασατε τον λιιθον τον ακρο
γωνιαιον ωπαραα νομοι Ιουδαιαιοι
ουουτος εστιν ο λιιθος ον εθετο ο Θεο
ος εν Σιων ²² ο εκπετραςπηγασας εν ε
ρημω του υδωρ και ημιν αναβλυζων εκ
της πλευρας αυτου αθανασι ²² ανουτος εστιν
ο λιθος ο εξορους παρθενικου απο τμη

θεις α νευ θε λη ματος αν δρος ο υι ος του αν θρω
 ω που ο ερ χο με νος ε πι των νε φε λων του ου
 ρα νου προς τον πα λαι ον των η με ρων κα θως ει πε
 Δα νι ηλ και αι ω νι ος αυ του η βα σι λει ει α

Δόξα. Ἐωθινὸν Β΄.

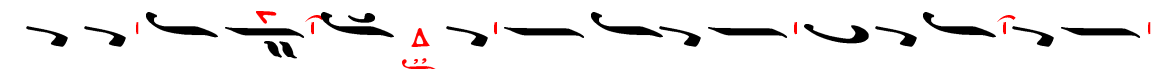
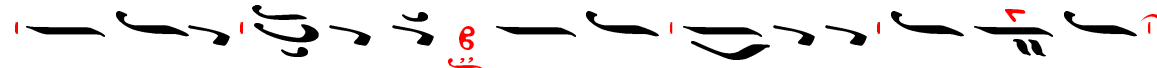
Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Μ ε τα μν υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις
 πε ρι την Μα ρι α α α μ γυ ναι αι ξι και δι α
 πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως ε ε
 ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ειν του ου
 ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ω ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος
 και θει ος νε α α νι ι ι ας κα τα στε ε ε ε

 λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων τη

 ης ψυ υ υ χης η γερ θη γαρ φη η σιν Ι η

 σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η η

 ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα α

 θη η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α μει

 ει ει ει ει ν και αι αι αι αι αι ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο και ο ψε ε σθαι Α αυ τον

 να στα αν τα α ε ε ε ε ε εκ νε ε κρω ω ων

 ως ζω ο δο τη ην και αι Κυ υ υ ρι ι ι ι

 ον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σς

 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα φ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ δο
 κι ι α

Υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου
 μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε
 ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρ τι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α μαρ τι

ι αστου κο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστοςεις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα α σου ει στον αι ω ω ω να

και ει στον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο θε

ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

A α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικὸν. Ἰχ

A γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α α α α γι

ι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε λε ε η

η σο ο ο ο ν η η η μα α α ας

Ἦχος Γα ϕ

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα

δι αρ ρη ξας τῶ α α δε ε λυ σας το κα τα α κρι

μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ιδων

τῶ εκ θρω ο ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον

τοις Ἀποστολοῖς σὺ ἕξαπείλας αὐτῶν ἐπιτο
 κήρυγμα καὶ διὰ τῶν τῆν εἰρηνῆν παρῶν
 τοῖς κῆμεν ἡμῶν πολυελεῖς

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος πλ. Νη ς

Κυριε Ελεειησον

Κυριε Ελεειησον

Κυριε Ελεειησον

Κυριε Ελεειησον

Κυριε Ελεειησον

Κυριε Ελεειησον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ. Νη ς

Κυριε Ελεειησον

Κυριε Ελεειησον

Κυριε Ελεειησον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχῳ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε νανθρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Πα} των ^{Νη} μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Γα}
τὸ τέλος.

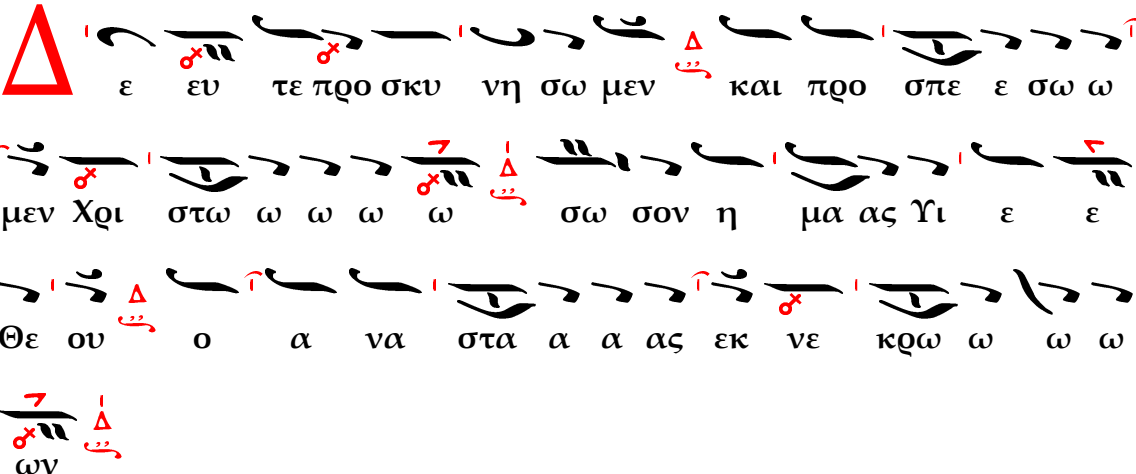
το με γα ε λε ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

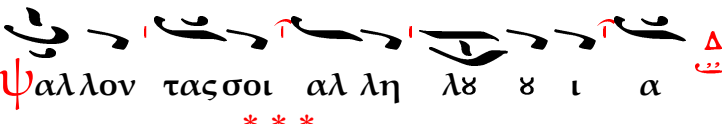
Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

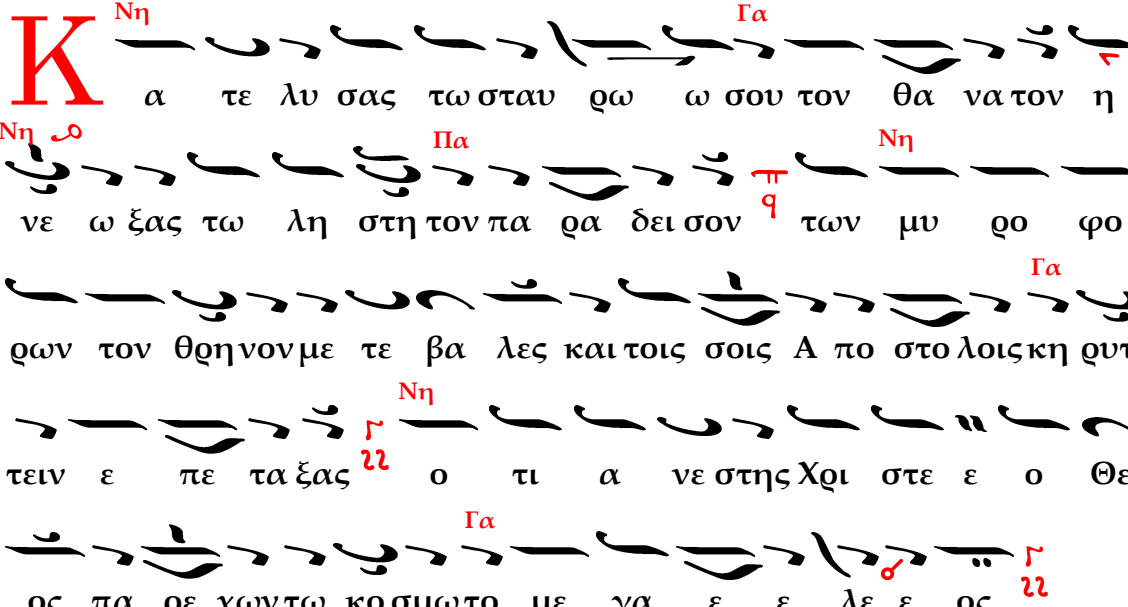

 Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ι α
 * * *

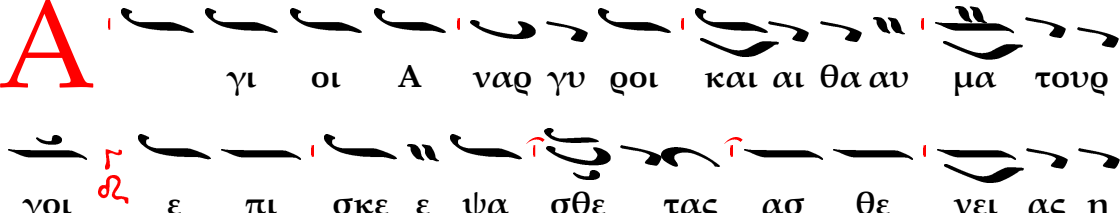
Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα φ

 Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

 Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

μων Δ ρω ρε αν ε λα βε τε Δ ρω ρε α αν δο ο
 τε η μιν Γ ρ

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.
 (ἀπὸ κατ' Νοεμβρίου ἕως κατ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα ϕ

Η Πα Νη Πα
 Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι
 ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
 λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
 ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κς με ε
 ε ε νη ακς τι σθει ει σα δο ξα σον με
 τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
 βλ η θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος αὐτῶν Ζω

A^{Ζω} μην Ἀ γι ος ο Θε ε ος Ἀ γι ος ι σχυ
υ ρο ος Ἀ γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε
λε ε η η σο ον η η μα ας
τὸ τρίτον

A^{Ζω} γι ος ο Θε ε ος Ἀ α γι ος ι
σχυ υ ρος Ἀ γι ι ο ος α α α θα να α το ος
ε ε ε λε ε η η σον η η μα ας

Δ^{Ζω} ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και Ἀ γι ι ω ω
Πνε ευ μα α τι ι

K^{Ζω} αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ω ω νας
των αι ω ω ω νων α α μην

A^{Ζω} γι ος α α θα α να α α α το
ος ε ε ε λε ε η σο ον η η μα ας

Δύναμις. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος αὐτῶν Ζω

N^{Ζω} ε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α

μι ι ι ις α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος ο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ι ι ι Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι οχυ

υ υ οο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

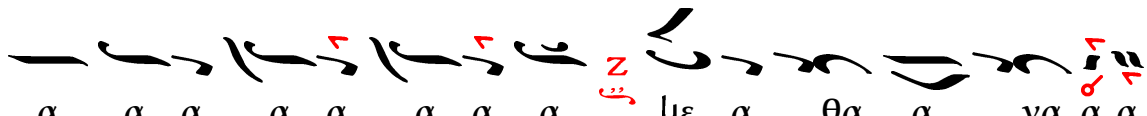
A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α γι ι ι ο ος α θα α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α ^z λε α θα α να α α

 το ος ^z
E ^{Πα}

 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε Ε λε ε η η σο ον η η η η

 μα α α α α α α α ας ^z
 * * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς κδ' ἑβδομάδος (Ἐφεσ. β' 14-22).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

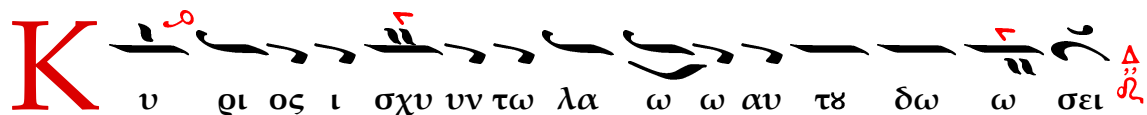
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοῦς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

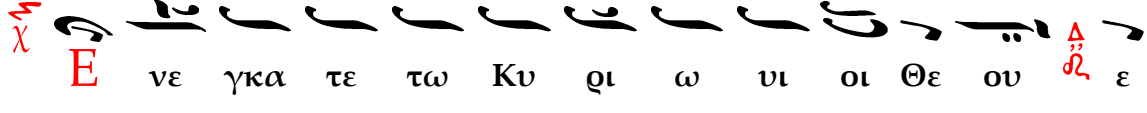
Ἦ ὁ ψάλτης.

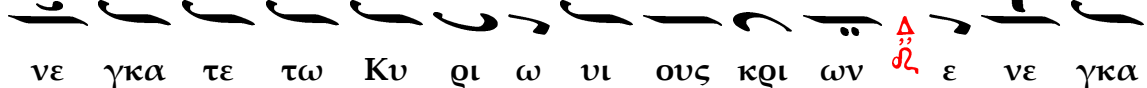
Ἦχος $\overline{\alpha\gamma\omega}$ Γα φ

K υ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τϵ δω ω σει ^Δ_{δλ}

 Κυ ρι ος ευ λο γη η σει ^Δ_{δλ} τον λα ον αυ τϵ ς εν ει

 ρη η νη ^Γ_{δλ}

^χ **E** νε γκα τε τω Κυ ρι ω υι οι Θε ου ^Δ_{δλ} ε

 νε γκα τε τω Κυ ρι ω υι ους κρι ων ^Δ_{δλ} ε νε γκα

τε τω Κυ ρι ω δο ο ξαν και τιμην

Κυ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τσ δω ω σει

Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τσ εν ει

ρη η νη

Ενε γκα τε τω Κυ ρι ω δο ξαν ο νο μα τι

αυ του προσκυ νη σα τε τω Κυ ρι ω εν αυ λη

α γι ι α Αυ του

Κυ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τσ δω ω σει

Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τσ εν ει

ρη η η νη η η η

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ

συναρμολογουμένη αύξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Ἀλληλούια (γ). Ἦχος βαρὺς. (Ψαλμὸς 114).

Ἦχος Ζω Σ

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α A λλη η

λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A ρα α α α

λληη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

A γα θον το ε ξο μο λο γεισ θαι τω Κυ ρι ω

και ψα λλει ν το ο νο μα τι ι σου Υ ψι ι ι

στε

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α A λλη η

λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A ρα α α α

λληη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Tου α να γγε λει ν το πρω ι το ε λε ος ϑ και

την α λη θει αν ϑ κα τα νυ υ υ υ κτα

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α A λλη η

λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A ρα α α α

λληη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιη' 35-43).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχῶ τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Ὑιὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆς Τρίτης.

Ἦχος Ζω ξ

Ζω
Ο ι τα α α α Χε ε ε ε ε ε
ε ε ρθ ς ς ς χε ε ε ρθ βι ιμ μυ υ υ
υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι ι ι μυ υ
στι ι κω ω ω ω ω ω ως ει κο ο νι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει κο

νι ι ι ι ζο ο ον τε ες και αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η ζω

ω ω ποι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α

α δι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα α α α

α α γι ι ι ι ι ι ο ο ον υ υ υ

μνον προ ο σα α α α α α αι α α α α α

α δο ο ο προ σα α α α α δο ο ον τε ες πα α

α α α α α σα α α α α α αν την

βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι βι ω

τι κη η η η η η ην α πο θω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε θα α α με ε ε ρι

μνα αν

Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε α των ο ο ο ο ο ο λω ω ων

υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο με νοι οι

Τ ^{Πα} αι αι αις α α αγ γε ε λι ι ι ι ι
Μ ^{Πα} ι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι αις α ο
 ρα α α τω ω ω ω ω ω ως δο ρυ
 φο ο ρυ ρυ με ε ε ε νον τα α α α α ξε ε
 ε ε ε ε σι Αλ λη λυ ρυ ρυ ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος $\overline{\alpha\upsilon\tau\eta}$ Ζω

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα σχυ Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα α α α σχυ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σϑ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μϑ Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω

μα α α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ και κα τα φυ υ

γη η μϑ ϑ ϑ ϑ και αι ρυ υ υ υ υ υ

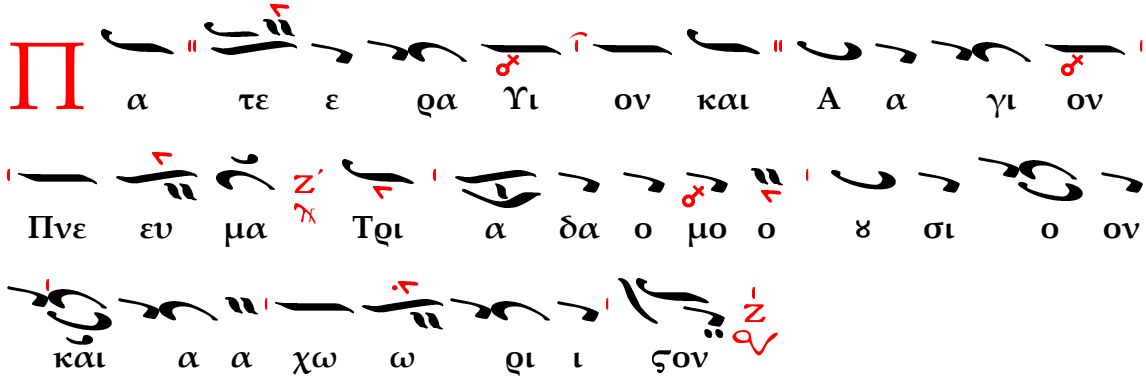
ση ης μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

Ἔτερον σύντομον ,

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς

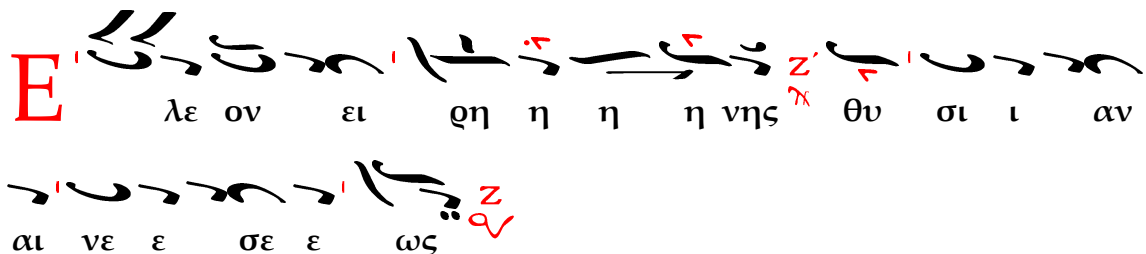
μϑ Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϑ και κα τα

φυ υ γη η μϑ ϑ και αι ρυ υ ση ης μϑ ϑ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Κ αι με τα τῷ Πνευ μα το ος σῶ

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο

ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρησ ο ρα νο ος και η γη τηης

δο ξης σῶ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν να α

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοι οι οι οι

οις

Α α α α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μνῶ ρ ρ μεν σε ε Ευ λο

γα ρ μεν σοι ευ χα ρι σῶ μεν Κυ ρι ε

και δε ο με θα α σῶ ο Θε ε ο

ος η η μω ω ω ων

(κθ' Νοεμ. , α' 4ζ' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος α' Ζω

Α ξι ον ε ςι ιν ω ως α α α λη η
 θω ω ω ω ως μα κα ρι ζει ιν σε ε τη ην Θε
 ε ο ο το ο ο κο ο ο ο ον την α ει
 μα κα ρι ι ςο ο ον και Πα να α μω ω ω μη
 η το ο ον και Μη τε ε ρα α τδ ς Θε ε
 ς ς η η η η η μω ω ω ω ων
 την τι μι ω ω τε ε ραν τω ων Χε ρδ ς
 βι ι ι ι ι μι και αι εν δο ξο ο τε ε ε
 ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως τω ων
 Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι ι μι
 την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ως
 Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ο ον τε ε κδ
 ς ς σαν την ο ο ον τως Θε ο το ο ο

ΚΟ Ο Ο Ο ΟΝ σε ε ε με γα α λυ υ

 υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(γ Νοεμ. , α 45' , I.A.)

Ἄξιον ἔστιν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου
 ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ζω

Α ξι ον ε ςιν ως α α λη η η θω

 ω ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε

 ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α

 ρι στο ο ον και Πα να μω ω μη η η

 το ο ον και αι αι μη τε ε ε ρα τϛ Θε

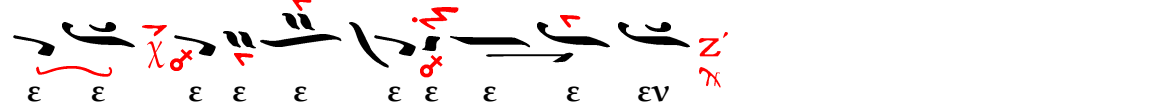
 ς ς η η η μω ω ων τη η ην τι μι

 ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρς ς ς βι ι

 μι και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε ρα αν α

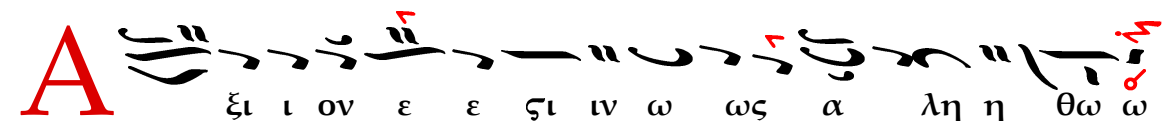
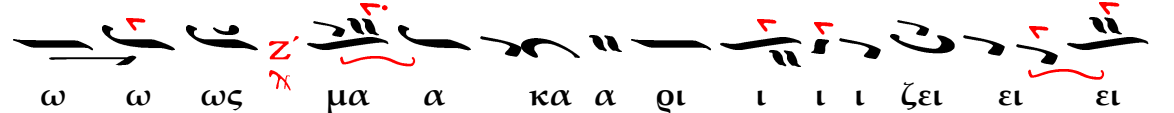
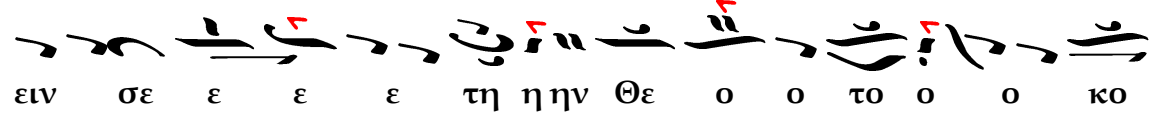
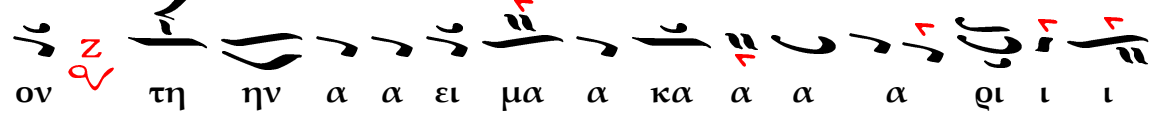
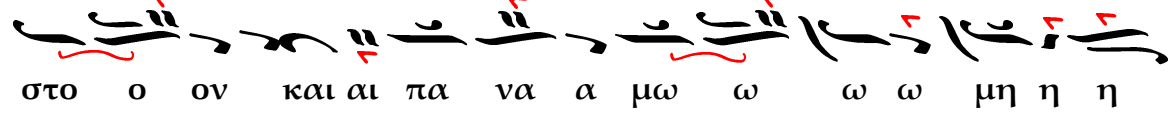

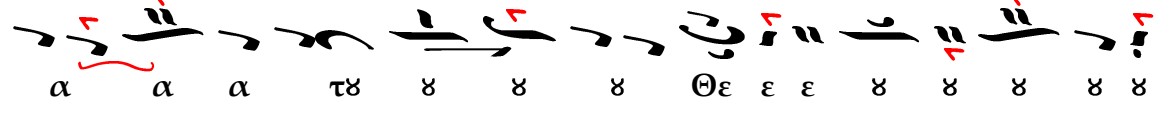
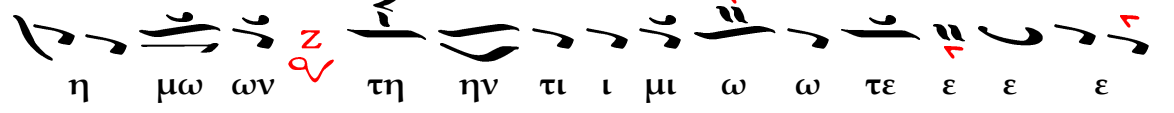
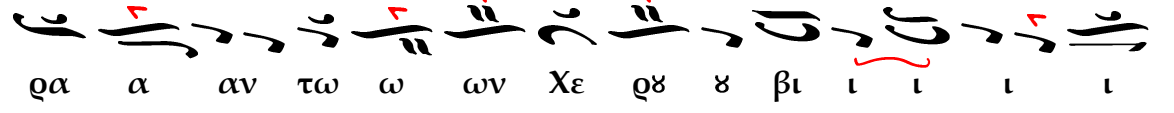

 συγ κρι ι ι τως των Σε ε ρα α α φι

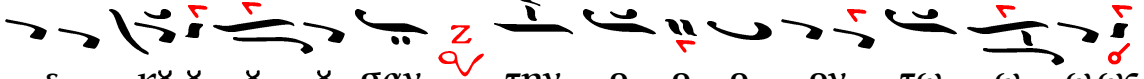
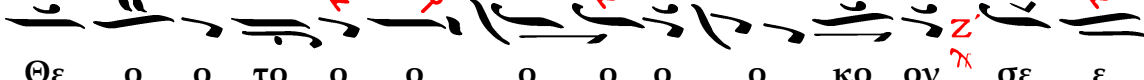
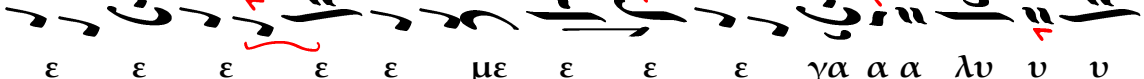

 ι μι τη η ην α δι ι α φθο ο ο ρω ως

 Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε κϛ ϝ ϝ ϝ σαν

 την ο ον τως Θε ε ε ο το ο ο κον σε με

 γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε εν

(ἠΰ Νοεμ. ,βα΄ - ἠΰ Ἰαν. ,ββ΄, Ι.Α.)

Ἄξιον ἔστί, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Ζω

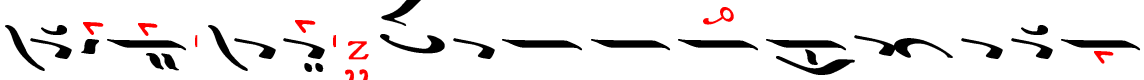

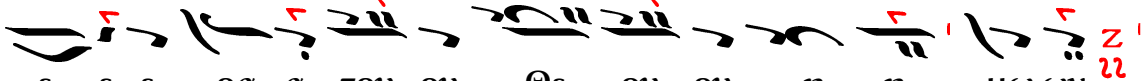
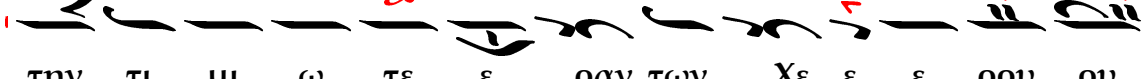
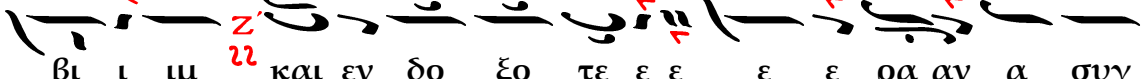

A ξι ι ον ε ε σι ιν ω ως α λη η θω ω

 ω ω ως μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει

 ειν σε ε ε ε τη ηην Θε ο ο το ο ο κο

 ον τη ην α α ει μα α κα α α α ρι ι ι

 στο ο ον και αι πα να α μω ω ω ω μη η η

 η το ο ο ο ον και αι μη η τε ε ε ε ρα

 α α α τϛ ϝ ϝ ϝ Θε ε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

 η μω ων τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε

 ρα α αν τω ω ων Χε ρϛ ϝ βι ι ι ι ι

 μι και εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α

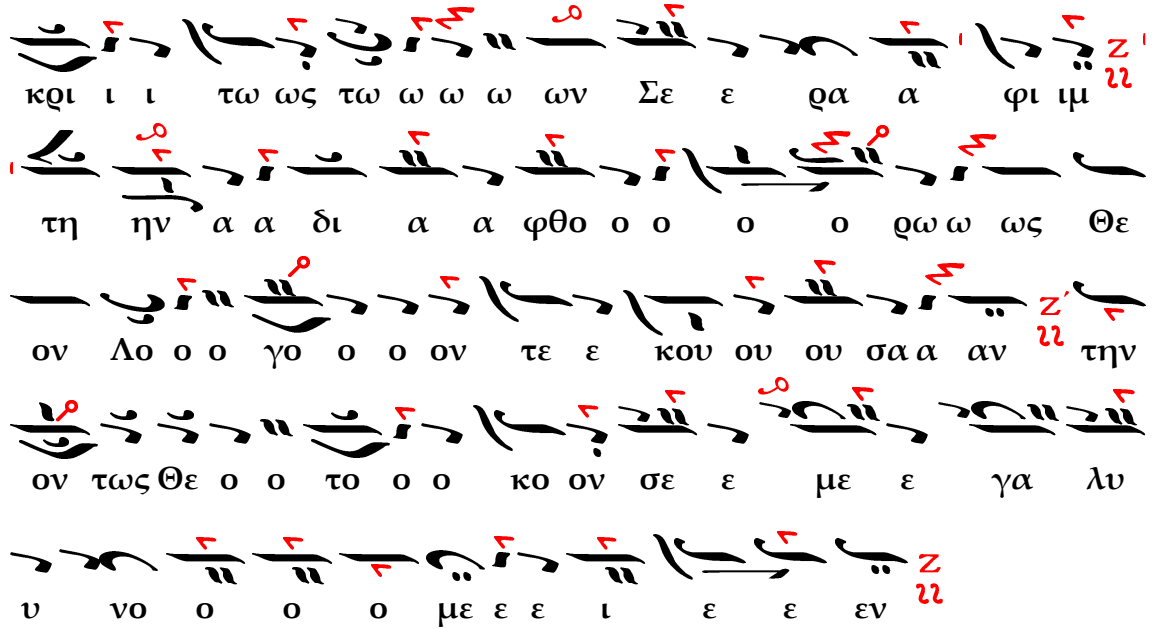

 συ υ γκρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων

 Σε ρα φι μι την α α δι α α φθο ο ο ρως

 Θε ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε

 ε κσ ς ς ς σαν την ο ο ο ον τω ω ωως

 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ον σε ε

 ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ

 υ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Αὐγ. ,βθ', ἐξηγήθη ζ' Δεκ. ,βιγ'. ΙΑ.

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Ζω

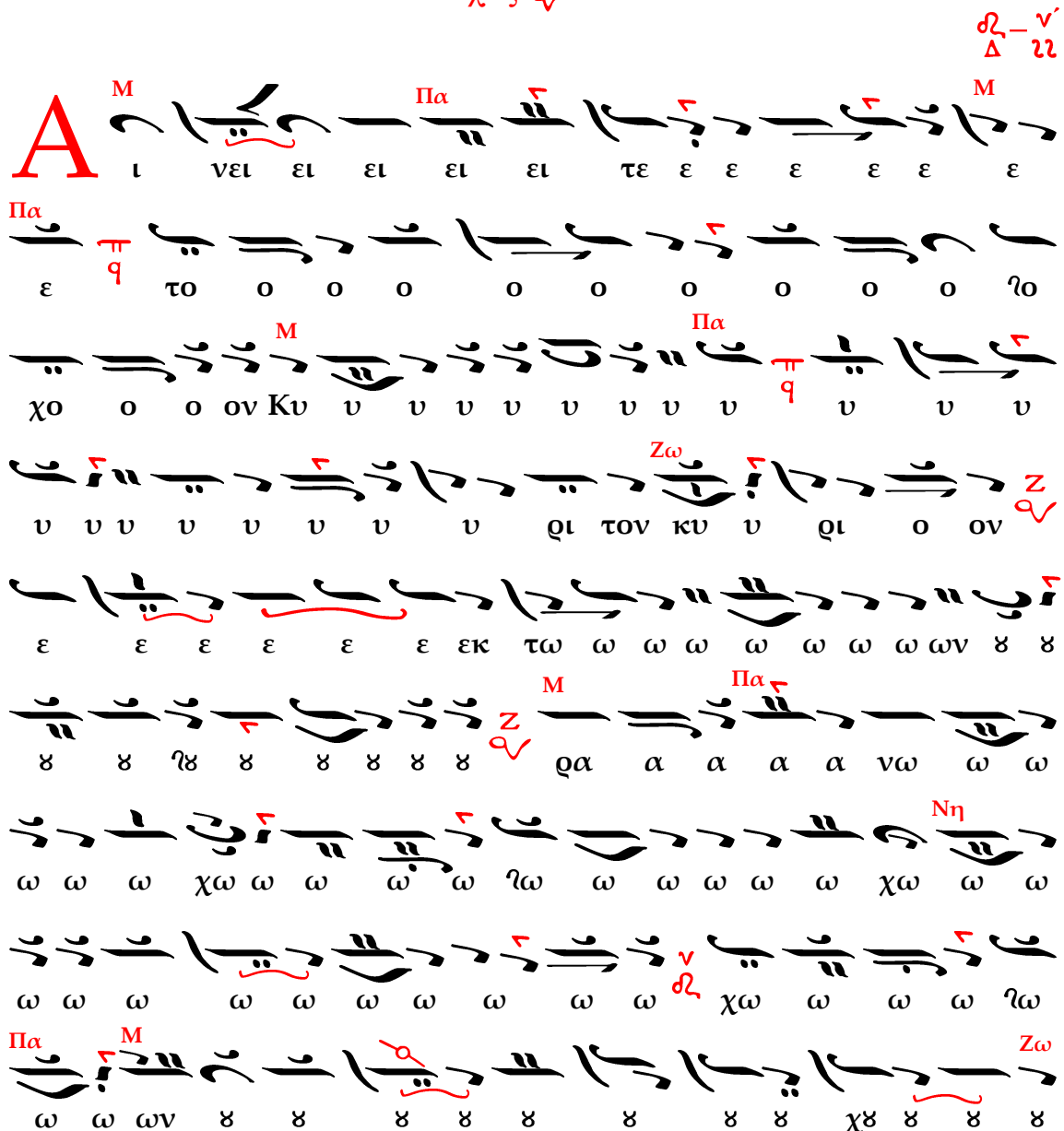

A Α ξι ον ε στι ιν ω ωως α λη η η

 θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε την Θε ο

 το ο ο κο ον την α ει μα κα α ρι ι στο ον

 και αι πα να μω ω μη η η το ο ον και μη τε

 ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μων

 την τι μι ω τε ε ραν των Χε ε ε ρου ου

 βι ι μι και εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα αν α συγ

 κρι ι ι τω ως τω ω ω ω ν Σε ε ρα α φι μι ^Z₂₂
 τη ην α α δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε
 ον Λο ο ο γο ο ο ον τε ε κου ου ου σα α αν ^Z₂₂ την
 ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε ε με ε γα λυ
 υ νο ο ο ο με ε ε ι ε ε εν ^Z₂₂

Ἀγάθωνος μοναχοῦ τοῦ Κορώνη (ιδ' αἰών).

³Ἦχος Ζω

^M **A** ι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε ε
^{Πα} ε το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
^M **Πα χο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
^{Zω} υ υ υ υ υ υ υ υ ρι τον κυ υ ρι ο ον
 ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ν ς ς
^M ^{Πα} ς ς ς ς ς ς ς ς ρα α α α α νω ω ω
^{Nη} ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω
^V ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω
^{Πα} ^M ω ω ω ν ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς χ ς ς ς ς**

ρα α εκ των υ υ ρα α νω ω ω ων ρα α α α

α α α α α α χα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α λε ε ε βυ υ υ υ

ε ε ρα α α α α α α α α α α α α α

α α λιε ε ρα α α α α α α α α α α

α α α α α α λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε λιε ρα α α α α λιε ρα

α α α λιε ρα α ρα λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βυ υ υ υ

υ υ υ ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α

α α λιε ρα α α α α λιε ρα α α λιε ρα α ρα

λιε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α

ρα α α α α λλη η η η η η η η η η η

η η η η η η ρα α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α α α α α α α α α α

α α α

Ἦχος Δι-θ

Ειδομεν το φως το αληθινον ελαβο
μεν Πνευμα επουρα νιον ευρομεν πιζειν αλη
θηα διαιρετον Τριαδα προσκυνησεν
τες αυτη γαρ ημας εεσωσε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αινεσε
ως ος Κυριε οπως ανυμνησωμεν την δο
ξαν οτι ηξιωσας ημας των α
γιων σεμετασχειν μυστηριων τηρησον
ημας εν τω σωαγιασμω ολην την η
μεραν μελετων τας την δι και ο συυνησ
Αλλη λυια Αλλη λυια Αλλη
λυια

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τδ νυν και ε ως τδ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τδ νυν και ε ως τδ

αι ω ω νο ο ος